

Powstanie Wielkopolskie

<https://pw.ipn.gov.pl/pwi/form/r14431766,PREISLER-Michal.html>
2023-03-21, 19:24

PREISLER Michał

Osoba

PREISLER Michał

Urodzony

1880

Zmarł

1975

Opis

kwatermistrz Straży Ludowej na pow. jarociński. Ur. się 16 września 1880 r. w Poznaniu, w rodzinie przemysłowca Wincentego i Józefy z Błażejewskich. Po ukończeniu 6 klasy gimnazjum Bergera podjął studia budowlane w Sterlitz. W 1908 r. otworzył na terenie Jarocina własne przedsiębiorstwo budowlane. Podczas I wojny światowej służył w armii niemieckiej. Na początku listopada 1918 r. skierowany został z frontu do garnizonu w Jarocinie.

Z chwilą powstania Rady Robotniczej i Żołnierskiej na terenie miasta, został jej członkiem. Dostarczył formującym się oddziałom w Ostrowie Wlkp. amunicji i ekwipunku, po czym wyjechał do Poznania. 27 XII 1918 r. jako dowódca oddziału brał czynny udział przy oswobodzeniu Poznania. Organizował oddziały powstańcze pod komendą ppor. Z. Ostroróg-Gorzeńskiego. 6 II 1919 r. mianowany został kwatermistrzem administracyjnym Straży Ludowej na pow. jarociński. 3 czerwca wyznaczono go na dowódcę kompanii zapasowych w Jarocinie.

13 czerwca odwołany został do Poznania w celu ukończenia Szkoły Oficerskiej OK, a 28 czerwca mianowany ppor. Przydzielony został jako dowódca kompanii OK, później oficer oświatowy, do 7 baonu OK w Inowrocławiu. 12 II 1920 r. powołany dowódcą kompanii ozdrowieńców i referentem rentowym do 7 baonu zapasowego wojsk wartowniczych i etapowych w Poznaniu. 15 VII 1921 r. otrzymał awans na por. i przydział do 58 Pułku Piechoty, gdzie pełnił funkcję kierownika Komisji Likwidacyjnej. 22 III 1922 r. zwolniony do rezerwy, objął w Nowym Tomysłu urząd budowniczego powiatowego.

Od 1924 r. prowadził własne przedsiębiorstwo. Brał aktywny udział w życiu politycznym i społecznym regionu, był m.in. wieloletnim prezesem Ochotniczej Straży Pożarnej w Nowym Tomysłu.

Podczas wojny obronnej 1939 r. dotarł do Warszawy, gdzie otrzymał przydział do baonu roboczego jako dowódca kompanii. Po upadku Warszawy powrócił do Nowego Tomysła. 12 XII 1939 r. został wysiedlony z rodziną do Częstochowy, gdzie w 1940 r. aresztowano trzech jego synów.

W 1945 r. wrócił do Nowego Tomysła i w ramach Spółdzielni Rzemieślniczej uruchomił warsztat budowlany. Był autorem szeregu projektów budowlanych, zrealizowanych na terenie pow. nowotomyskiego. Brał aktywny udział w pracach Stronnictwa Demokratycznego, ZBoWiD-u, OSP, a także wielu in. organizacji, piastując szereg odpowiedzialnych funkcji.

Zmarł 7 marca 1975 r. w Nowym Tomysłu. Odznaczony m.in.: Złotym Krzyżem Zasługi, Orderem Odrodzenia Polski, Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym. Jego żoną była Teodora z Koniecznych.

Bibliografia

Z .Kościański, Preisler Michał (1880-1975), (w:) Powstańcy wielkopolscy. Biogramy uczestników powstania wielkopolskiego 1918-1919, t. IV, red. B. Polak, Poznań 2008, s. 144-146.

Autor wpisu

Zdzisław Kościański